

УДК 657.8:004

JEL classification: M42, H57

DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2020.02.208>

Світлана СИСЮК,

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування,
Тернопільський національний економічний університет,
вул. Львівська, 11, м. Тернопіль, 46020, Україна.
E-mail: svitva0406@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6697-1289>

ГЕНЕЗИС КОНТРОЛЮ В СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Сисюк С. Генезис контролю в сфері публічних закупівель. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2020. Вип. 2. С. 208–218. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2020.02.208>

Sysyk S. (2020). Henezys kontroliu v sferi publichnykh zakupivel [The genesis of control in public procurement]. *The Herald of Ternopil National Economic University*. Vol. 2. P. 208–218. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2020.02.208>

Анотація

Вступ. Діяльність суб'єктів державного сектору, особливо бюджетних установ, тісно пов'язана з потребою в наявності значної кількості матеріальних ресурсів. Неefективність здійснюваного контролю за їхнім придбанням призводить до значних втрат бюджетних коштів. Тому важливо формувати нові підходи до здійснення контролю у сфері закупівель. Особливо актуалізується цей напрям наукових пошуків через дефіцит державних коштів, кризовість української економіки та прогалини в системі управління її функціонуванням.

Мета статті полягає в здійсненні критичного оцінювання нормативно-правового регулювання та чинної системи контролю в сфері закупівель за державні кошти, науковому обґрунтуванні можливостей удосконалення методики й техніки його проведення, зокрема на засадах ризик орієнтованого підходу.

Методи. У процесі проведення критичного оцінювання чинних нормативно-правових вимог у галузі контролю за закупівлями за державні кошти та трансформації системи контролю в цій сфері використовувалися загальнонаукові емпіричні та логічні методи дослідження. Аналіз і оцінку застосовано щодо характеристик чинної системи контролю та його форм для ідентифікації

© Світлана Сисюк, 2020.

наявних недоліків і позиціонування шляхів їхнього подолання. Інформаційною базою дослідження є нормативно-правові документи з питань контролю за закупівлями за державні кошти, наукові праці українських науковців, описи систем Prozorro та Dozorro тощо.

Результати. Проаналізовано генезис нормативно-правового забезпечення контролю закупівель за державні кошти та встановлено позитивний вплив зміни чинного законодавства на його ефективність і форми. Обґрунтовано доцільність розробки та затвердження Порядку здійснення моніторингу закупівель за державні кошти з урахуванням позитивного досвіду застосування ризик-систем оцінки. Запропоновано проведення експрес-аналізу за основними ризиками державних закупівель та ідентифіковано їхній склад.

Перспективи. Глибше дослідження практики та методики застосування ризик-систем оцінювання, в т. ч. в площині запропонованого експрес-аналізу, дасть змогу оптимізувати контроль закупівель за державні кошти, а також сприятиме підвищенню його оперативності та ефективності.

Ключові слова: контроль, нормативне регулювання, суб'єкти контролю, закупівлі за державні кошти, методика, ризик-системи, експрес-аналіз.

Формул: 0, рис.: 3, табл.: 0, бібл.: 14.

Annotation

Svitlana SYSIUK

GENESIS OF CONTROL IN PUBLIC PROCUREMENT

Introduction. *The activities of public sector entities, especially budgetary institutions, are closely related to the presence of a significant amount of material resources. The inefficiency of the control over their acquisition leads to significant losses of budget funds. Therefore, it is important to formulate new approaches to exercising control in the field of procurement. This area of scientific research is especially relevant due to the shortage of public funds, the crisis in the Ukrainian economy and the inefficiency of management.*

The purpose of the article is to carry out a critical assessment of the regulatory framework and the current control system in the field of procurement for public funds; scientific substantiation of the possibilities of improving the methods and techniques of control, including using risk systems.

Methods. *In the process of conducting a critical assessment of the current regulatory documents in the field of procurement control for public funds, as well as studying the processes of transformation of the control system, general scientific empirical and logical research methods were used. Analysis and evaluation have been applied to study the current control system and its forms, as well as to identify the shortcomings of control and positioning of ways to overcome them. The information base of the study is regulatory documents on procurement control for public funds, scientific works of Ukrainian scientists, descriptions of Prozorro and Dozorro systems, and others.*

Results. *An analysis of the regulatory support of procurement control for public funds made it possible to establish the positive impact of changes in existing legislation on the effectiveness and forms of control. The expediency of developing and approving the*

Procedure for monitoring purchases for public funds using an approach based on risk assessment is substantiated. An express analysis of the key risks of public procurement is proposed and their composition is identified.

Discussion. *A further study of the practice and methods of applying risk assessment systems, including in the process of express analysis, will optimize the control of procurement for public funds, and will also increase its efficiency and effectiveness.*

Keywords: control, normative regulation, control subjects, purchases for state funds, methodology, risk systems, express analysis.

Formulas: 0, fig.: 3, tab.: 0, bibl.: 14.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Діяльність суб'єктів державного сектору, особливо бюджетних установ тісно пов'язана з потребою в наявності значної кількості матеріальних ресурсів. В умовах кризового стану, пов'язаного зі світовими економічними викликами, а також становищем української економіки, виконання цього завдання є ускладненим через постійний дефіцит бюджетних коштів. Підбір оптимальних цінових варіантів стає вагомою державною справою, здатною за наявності налагодженої системи контролю забезпечити раціональне витрачання фінансових джерел. З огляду на це нормативно запроваджено відповідний підхід до провадження закупівель за бюджетні кошти через проведення тендерів. Чинна система закупівель через систему Prozorro уможливила вирішення оптимізаційних питань, але до кінця не вирішила проблеми впливу людського чинника та наявності зловживань у цій сфері. Суттєве значення в подоланні цього недоліку має належним чином налагоджена система контролю. Органи контролю ідентифікує частина 3 статті 7 Закону України «Про публічні закупівлі». Зокрема, згідно з нею Рахункова палата, Антимонопольний комітет України, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, здійснюють контроль у сфері публічних закупівель у межах своїх повноважень, визначених Конституцією та законами України[1].

Також згідно з чинним законодавством органом, котрий здійснює зовнішній контроль закупівель за бюджетні кошти, є Державна аудиторська служба (з 2020 р. – Офіс фінансового контролю). Вона моніторить цей процес і має повноваження притягати до відповідальності осіб, що здійснили порушення в цій сфері.

Зокрема, впродовж 2019 р. Держаудитслужба України, здійснивши моніторинг близько 9 000 закупівель, що становить 6% від їхньої загальної кількості, в половині з них виявила порушення. Проте штрафні санкції були накладені лише щодо 43 осіб [2].

Неефективність здійснюваного контролю призводить до значних втрат бюджетних коштів. Тому важливо формувати нові підходи до здійснення контролю у сфері закупівель. Контроль публічних закупівель має виконуватися на всіх стадіях їхнього здійснення (від планування до моніторингу і безпосереднього проведення процедур закупівлі, укладання і виконання договору та формування звітності, що підлягає інспектуванню). Загалом фінансовий контроль – це одна із основних функцій держави, що забезпечує умови нормального функціонування її фінансової системи. В сучасних умовах розвитку та становленню фінансової системи країни особлива увага повинна

зосереджуватися на контролі саме за використанням державних фінансових ресурсів, адже держава повинна діяти як фінансово-ефективний механізм.

Аналіз досліджень і публікацій, де започатковано вирішення проблеми.

Проблематиці контролю у сфері закупівель за державні кошти приділяють увагу багато українських авторів. Зокрема, Н. М. Заєць детально розглядає види фінансового контролю, що застосовуються в сфері публічних (державних) закупівель, й на основі аналізу результатів перевірок формує власну позицію щодо реформування системи контролю для підвищення його ефективності [3, с. 2016].

Критенко О. О., розглядаючи контроль сфери державних закупівель, також аналізує його стан й на цій основі встановлює основні недоліки та пропонує шляхи їхнього подолання. Науковець справедливо стверджує, що «процес удосконалення фінансового контролю у сфері державних закупівель має знаходитися в постійній динаміці, а сам контроль – відповідати умовам сьогодення і виступати одним із базових елементів боротьби з «тіньовою» економікою та фінансовим шахрайством задля забезпечення прозорості, конкурентності та дієвості процедур держзакупівель, що є важливим фактором ефективного функціонування системи державних закупівель в Україні» [4, с. 337].

Погоджуючись з цією думкою, варто також звернути увагу на той факт, що сучасна динаміка розвитку системи контролю тісно пов'язана з розвитком інформаційних технологій.

Щодо цього Н. М. Хорунжак [5, с. 143], характеризуючи переваги й недоліки української електронної системи «ProZorro», ідентифікує етапи та пропонує керівний алгоритм впровадження інновацій у сфері публічних закупівель. Науковець робить акцент на вагомості ролі контролю в забезпеченні ефективності витрачання коштів на публічні закупівлі й пропонує підхід до ідентифікації операцій (елементів процедур) закупівель, яким притаманний максимальний ризик. На такі операції, на думку вченої, варто звертати увагу в процесі здійснення контролю. Згідно з цією позицією науковець обґрунтувала повноваження суб'єктів контролю за операціями з максимальним ризиком і надала рекомендації із застосування сучасних інформаційних технологій для здійснення контролю за окремими операціями.

У наукових публікаціях багатьох авторів міститься критичне оцінювання чинної нормативно-правової бази здійснення публічних закупівель, характеристика організаційних моментів цього процесу, а також аналіз результатів контролю за ним. Серед них варто назвати дослідження таких вчених, як А. А. Балан та І. В. Витичак [6], Н. М. Зорій [7], В. М. Русін [8], Л. В. Фалько [9], Н. Г. Шангіна [10], О. Л. Юдіцький [11] та багато інших. Досліджуючи різнобічні аспекти проведення публічних закупівель і наявні проблеми, науковці прагнуть вирішити важливе завдання оптимізації витрачання державних коштів і сформуванню дієвої системи контролю в цій сфері.

Визначення невіршених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на різносторонній розгляд проблематики ведення контролю за здійсненням публічних закупівель і його ефективності, низка невіршених питань все ще актуалізує такі дослідження. Однією з причин цього є наявність зловживань в цій сфері.

За оцінками фахівців, зловживання під час витрачання бюджетних коштів і відсутність механізмів контролю громадськості за процесом здійснення державних

закупівель призводять до втрат 10-15% видаткової частини державного бюджету щорічно, або 35-50 млрд грн [12]. З огляду на це важливим завданням наукових досліджень має стати пошук можливостей узгодження дій органів контролю і обґрунтування дієвих методик контролю.

Мета дослідження. Мета дослідження полягає в здійсненні критичного оцінювання нормативно-правового регулювання та чинної системи контролю в сфері публічних закупівель, науковому обґрунтуванні можливостей удосконалення методики й техніки його проведення, зокрема на засадах ризикоорієнтованого підходу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Повноваження здійснення державного аудиту в сфері публічних закупівель в Україні покладено на спеціалізовані контрольні органи, які представляють різні гілки влади. Так, Рахункова палата України є вищим органом державного фінансового контролю за суттю, адже представляє законодавчу владу і діє від імені Верховної Ради України [1].

Державна аудиторська служба України (Офіс фінансового контролю) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого координується КМУ та який забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю [13; 14]. Отже, цей контрольний орган належить до виконавчої гілки влади. Інші органи, що уповноважені проводити контроль у сфері закупівель (Державна казначейська служба України, Антимонопольний комітет України, правоохоронні органи – Генпрокуратура, МВС, СБУ), не здійснюють державного аудиту. Правоохоронні органи проводять перевірки щодо кримінальних злочинів у цій сфері. Кожен із контрольних органів здійснює державний аудит у сфері закупівель залежно від функціональних завдань, які визначають різновиди такого аудиту. Саме різновиди впливають на методику та визначають результат контрольного заходу.

Зокрема, якщо говорити про Рахункову палату, то щодо публічних закупівель основні її повноваження не лише стосуються проведення перевірок за різними ознаками й напрямками, а й проведення аналітичних розрахунків для проведення оціночних процедур (рис. 1).

Рис. 1. Повноваження Рахункової палати України щодо контролю публічних закупівель

Джерело: розроблено з урахуванням чинного законодавства.

Коли порушення виявляються на стадії виконання договору, то фактично відсутні підстави для складення адміністративного протоколу, оскільки стаття 164-14 Кодексу

України про адміністративні порушення не покриває стадію виконання договору. В такому разі, матеріали можуть передаватись правоохоронним органам. Загалом діяльність Рахункової палати спрямована на наступний контроль.

Державна аудиторська служба діє на підставі Положення про Державну аудиторську службу України, затвердженого постановою КМУ від 03.02.2016 р. № 43 (що стосується Офісу фінансового контролю, то 19.02.20 р. КМУ Постановою № 184 затвердив Положення про Офіс фінансового контролю) та забезпечує державний фінансовий контроль через різні його форми (рис. 2).

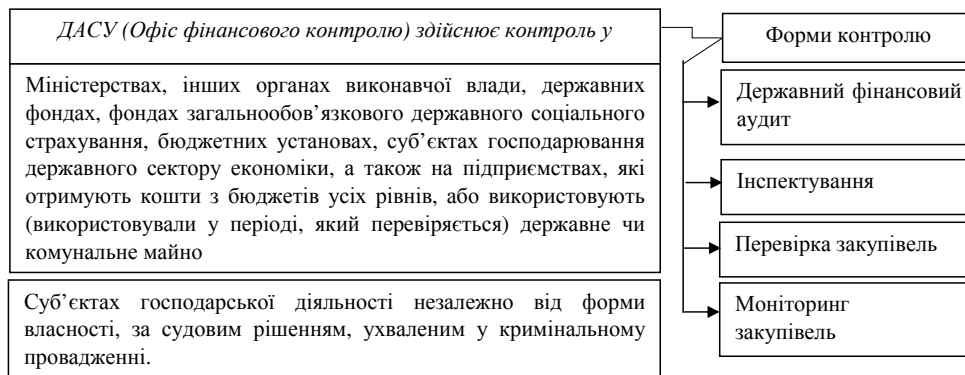

Рис. 2. Повноваження Державної аудиторської служби України
Джерело: розроблено згідно з [13; 14].

Новим видом контролю, який повинна здійснювати ДАСУ (Офіс фінансового контролю), є моніторинг закупівлі, що визначено пунктом 11 ч. 1 ст. 1 Закону «Про публічні закупівлі» і відповідно – це аналіз дотримання замовником законодавства у сфері публічних закупівель на всіх стадіях закупівлі з метою запобігання порушенням законодавства у сфері публічних закупівель. Як бачимо, основним у цьому визначенні є «запобігання порушенням», тобто здійснюється поточний контроль за проведенням публічних закупівель.

Варто зазначити, що найбільш регламентованим є підхід до проведення перевірок закупівель. Порядок здійснення моніторингу наразі залишається не врегульованим ні в спеціальному законі, що регулює діяльність контрольного органу, ні в окремому наказі, який мав бути затверджений Міністерством фінансів відповідно до Закону про публічні закупівлі. Тому на часі формування саме цього документа, адже відсутність єдиного підходу до проведення моніторингу негативно позначається на якості та ефективності цього виду контролю.

Позитивно варто оцінити розробку й затвердження Державною аудиторською службою Порядку застосування автоматичних індикаторів ризиків [15]. Незважаючи на свою стислість, цей документ містить важливі рекомендації, котрі становлять основу реалізації дієвої системи відбору почерговості процедур закупівлі та рішення щодо початку їхнього моніторингу, як цього вимагає Закон України «Про публічні закупівлі».

Не вдаючись до деталізованого викладу послідовності проведення оцінювання згідно із затвердженою методикою визначення автоматичних індикаторів ризиків і порядку їхнього застосування, зауважимо, що нормативно-правова складова у цьому випадку загалом узгоджена як цілісна система (рис. 3).

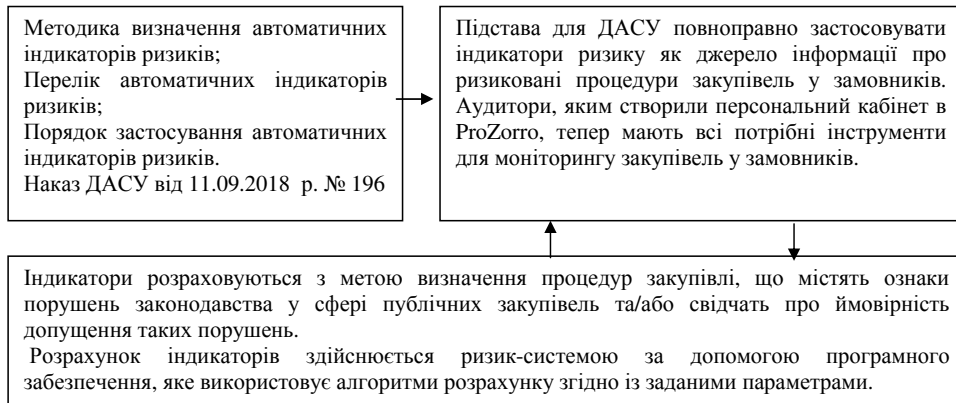

Рис. 3. Оцінювання ризиків у публічних закупівлях: нормативні документи ДАСУ
Джерело: розроблено з урахуванням чинного законодавства.

Сформований відповідний програмний продукт уможливіє проведення автоматизованого розрахунку запропонованих індикаторів за встановленим алгоритмом. Індикатори ризику автоматично розраховує ризик-система, до якої введено необхідні параметри пошуку і розрахунку. Для функціонування цієї системи і проведення відповідних розрахункових обчислень система повинна мати необхідні дані.

Інформацію для розрахунку індикаторів ризик-система отримує з таких джерел:

- власне сама електронна система закупівель;
- єдині державні реєстри;
- бази даних, відкриті для доступу центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю;
- офіційний сайт НБУ;
- інші офіційні джерела.

Суттєві поліпшення проведення контролю, зокрема через уведення в його практику аналітичних методів щодо оцінювання ризиків у процесі здійснення публічних закупівель та формування відповідного програмного забезпечення в спеціально організованій для цих цілей системі. Такий підхід підвищує рівень інформованості зацікавлених контрагентів і застерігає їх від участі у загрозливих операціях. Обрання близько 35 показників оцінювання ризиків дає змогу достатньо точно спрогнозувати рівень ризиковості через застосування відповідних програмних додатків, що реалізовані у вищезазначеній системі. Однак більш швидкий експрес-аналіз, на наш погляд, можна проводити лише за ключовими ризиками публічних закупівель, а саме:

- ризик скасування процедури закупівлі;
- ризик зміни ціни;
- ризик, що процедура закупівлі не відбудеться;

- ризик оскарження закупівлі;
- ризик дискваліфікації учасника.

Влаштування такої опції в чинній системі дасть змогу без великих затрат часу та зусиль відповідальних працівників швидко оцінювати перспективи та загрози у процесі проведення публічних закупівель. Зрозуміло, що таке оцінювання матиме ймовірнісний та більш суб'єктивний результат, однак для порівняння різних контрагентів, він також буде ефективним. Після обрання найбільш надійних контрагентів можна провести щодо них поглиблений аналіз ризиків і встановити відповідну градацію учасників. Експрес-аналіз позбавить цей процес зайвих детальних розрахунків.

Оцінювання ризику або, іншими словами, визначення кількісних та якісних наслідків його реалізації, є можливим за допомогою використання різноманітних методів, а тому дослідження науковців варто спрямувати на удосконалення їхнього застосування для цілей контролю в сфері закупівель за державні кошти.

Висновок і перспективи подальших досліджень. Проведений аналіз генезису нормативно-правового забезпечення контролю публічних закупівель дозволив встановити позитивний вплив зміни чинного законодавства на його ефективність і форми. Дослідження інновацій у процесі здійснення контролю уможливило ідентифікацію наявних прогалин, пов'язаних з потребою регулювання методики і техніки такої нової форми контролю, як моніторинг. На цій основі обґрунтовано доцільність розробки та затвердження Порядку здійснення моніторингу закупівель за державні кошти з урахуванням позитивного досвіду застосування ризик-систем оцінювання. Для швидкісного виявлення закупівель з найбільшими ризиками запропоновано проведення експрес аналізу за основними показниками (ризиками) публічних закупівель та ідентифіковано їхній склад.

В перспективі глибше дослідження практики та методики застосування ризик-систем оцінювання, в т. ч. у площині запропонованого експрес-аналізу, дасть змогу оптимізувати контроль публічних закупівель, а також сприятиме підвищенню його оперативності та ефективності.

Література

1. Про публічні закупівлі: Закон України № 922-VIII від 25.12.2015 р. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/922-19>.
2. Задворний В. Двобій Prozorro з корупцією. *Економічна правда*. 23 березня 2020 р. URL : <https://www.epravda.com.ua/columns/2020/03/23/658092/>.
3. Заєць Н. М. Контроль в сфері державних закупівель та вплив його результатів на ефективність здійснення процедур закупівель. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету*. 2016. № 30. С. 216–223.
4. Критенко О. О. Контроль закупівель за бюджетні кошти в Україні: сучасний стан та шляхи удосконалення. *Наукові розвідки з державного та муніципального управління*. 2013. № 1. С. 323–341.
5. Хорунжак Н. М. Публічні закупівлі: шляхи вирішення організаційних і контрольно-облікових проблем. *Сталий розвиток економіки*. 2016. № 3 (32). С. 143–149.
6. Балан А. А., Витчак І. В. Державний фінансовий контроль в сфері державних закупівель. *Економіка: реалії часу*. 2014. № 5 (15). С. 108–114.

7. Зорій Н. М., Сисюк С. В. Перспективи і напрями реформування державного фінансового контролю. *Економіка і регіон*. 2009. № 4 (23). С. 193–196.
8. Русін В. М. Розвиток системи публічних закупівель в Україні. *Економіка і держава*. 2019. № 12. С. 99–103. DOI: 10.32702/2306-6806.2019.12.99.
9. Фалько Л. В. Особливості реалізації контрольних повноважень органів Державного казначейства України у сфері державних закупівель. *Право і безпека*. 2011. № 2(39). URL : [http:// www.nbu.gov.ua/](http://www.nbu.gov.ua/).
10. Шангіна Н. Г. Організаційно-економічні засади здійснення державних закупівель у бюджетних установах: сучасні проблеми та напрями підвищення ефективності. *Продуктивність агропромислового виробництва* (економічні науки). 2011. № 21. С. 30–35.
11. Юдіцький О. Л. Шляхи удосконалення законодавства України про закупівлю товарів, робіт, послуг за державні кошти. *Приватне право і підприємництво*. 2011. Вип. 10. С. 169–171.
12. Жуков В. Аналіз змін у тендерних закупівлях. *Юрист та закон*. 2019. № 43. URL : https://uz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/EA013261.
13. Положення про Державну аудиторську службу України : Постанова Кабінету Міністрів України № 43 від 03.02.2016 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF>.
14. Положення про Офіс фінансового контролю : Постанова Кабінету Міністрів України № 184 від 19.02.2020 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/184-2020-%D0%BF>.
15. Порядок застосування автоматичних індикаторів ризиків: Наказ Державної аудиторської служби України № 196 від 11.09.2018 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1115-18>.

References

1. Pro publichni zakupivli : Zakon Ukrainy № 922-VIII vid 25.12.2015 r. [“On public procurement” The Law of Ukraine №. 922-VIII of December 25, 2015]. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/922-19> [in Ukrainian].
2. Zadvornyi, V. (2020). Dvobii Prozorro z koruptsiieiu [Due Prozorro with corruption]. *Ekonomichna Pravda – Economic truth*. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2020/03/23/658092/> [in Ukrainian].
3. Zaiets, N.M. (2016). Kontrol v sferi derzhavnykh zakupivel ta vplyv yoho rezultativ na efektyvnist zdiisnennia protsedur zakupivel [Control of Public Procurement and Impact of its Results on the Effectiveness of the Implementation of Procurement Procedures]. *Naukovi pratsi Kirovohradskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu – The Collection of Scientific Works of Kirovohrad National Technical University*. №. 30. pp. 216-223. [in Ukrainian].
4. Krytenko, O.O. (2013). Kontrol zakupivel za biudzhetni koshty v Ukraini: suchasnyi stan ta shliakhy udoskonalennia [Control of procurement for budgetary funds in Ukraine: current status and ways of improvement]. *Naukovi rozvidky z derzhavnoho ta munitsypalnoho upravlinnia – Scientific exploration of state and municipal government*. №. 1. pp. 323-341 [in Ukrainian].

5. Khorunzhak, N.M. (2016). Publichni zakupivli: shliakhy vyrishennia orhanizatsiinykh i kontrolno-oblikovykh problem [Public procurement: ways for resolving organizational, control and accounting problems]. *Stalyi rozvytok ekonomiky – Sustainable development of economy*. № 3 (32). pp. 143-149 [in Ukrainian].
6. Balan, A.A., and Vytychak, I.V. (2014). Derzhavnyi finansovy kontrol v sferi derzhavnykh zakupivel [State financial monitoring of public procurement]. *Ekonomika: realii chasu – Economics: time realities*. № 5 (15). pp. 108-114 [in Ukrainian].
7. Zorii, N.M., and Sysiuk, S.V. (2009). Perspektyvy i napriamy reformuvannia derzhavnogo finansovoho kontroliu [Prospects and directions of reforming public financial control]. *Ekonomika i rehion - Economic and region*. № 4 (23). pp. 193-196. [in Ukrainian].
8. Rusin, V.M. (2019). Rozvytok systemy publichnykh zakupivel v Ukraini [Development of public procurement system in Ukraine]. *Ekonomika i derzhava – Economics and State*, № 12, pp. 99-103. DOI: 10.32702/2306-6806.2019.12.99. [in Ukrainian].
9. Falko, L.V. (2011). Osoblyvosti realizatsii kontrolnykh povnovazhen orhaniv Derzhavnogo kaznacheistva Ukrainy u sferi derzhavnykh zakupivel [The peculiarities of control authorities realization of the bodies of State Treasury of Ukraine in the field of state procurement]. *Pravo i bezpeka – Law and safety*, 2 (39). Retrieved from [http:// www.nbu.gov.ua/](http://www.nbu.gov.ua/). [in Ukrainian].
10. Shanhina, N. H. (2011). Orhanizatsiino-ekonomichni zasady zdiisnennia derzhavnykh zakupivel u biudzhethnykh ustanovakh: suchasni problemy ta napriamy pidvyshchennia efektyvnosti [Organizational and economic framework of public procurement in budget organizations: current problems and ways to increase efficiency]. *Produktyvnist ahropromyslovoho vyrobnytstva (ekonomichni nauky) – Productivity of agro-industrial production (economic sciences)*. № 21. pp. 30-35 [in Ukrainian].
11. Yuditskyi, O.L. (2011). Shliakhy udoskonalennia zakonodavstva Ukrainy pro zakupivliu tovariv, robit, posluh za derzhavni koshty [Ways to improve of legislation of Ukraine on the purchase of goods, works and services for state funds]. *Pryvatne pravo i pidpriemnytstvo – Private law and entrepreneurship*. Iss. 10. pp. 169-171 [in Ukrainian].
12. Zhukov, V. (2019). Analiz zmin u tendernykh zakupivliakh [Analysis of changes in tender procurement]. *Yuryst ta zakon – Lawyer and Law*. № 43. Retrieved from https://uz.ligazon.ua/ua/magazine_article/EA013261 [in Ukrainian].
13. Polozhennia pro Derzhavnu audytorsku sluzhbu Ukrainy : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 43 vid 03.02.2016 r. [Regulation on the State Audit Service of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine №. 43 of February 03, 2016]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF> [in Ukrainian].
14. Polozhennya pro Ofis finansovoho kontrolyu : [Regulation on the Ofis financial control: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine № 43 of February 19, 2020]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/184-2020-%D0%BF>

15. Poriadok zastosuvannya avtomatychnykh indyikatoriv ryzykiv : Nakaz Derzhavnoi audytorskoï sluzhby Ukrainy №196 vid 11.09.2018 r. [Procedure for the use of automatic risk indicators: Order of the State Audit Service of Ukraine №. 196 of September 11, 2018]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1115-18>. [in Ukrainian].

Статтю отримано 09 квітня 2020 р.

Article received April 09, 2020